

melse som den, vi have i vor Grundlov. Det er jo imidlertid denne, der har foranlediget, at Forholdet skal være saaledes og saaledes, og det er den, som har foranlediget Regjeringen til at tage Forholdet under Overveielse. Jeg tror ikke, at man i England i det Hele er saaledes stemt for, at Alting skal inddeles paa den Maade og fordeles nogenlunde ligelig, som vi ere, eller skulle være; thi vi have en Grundlovsbestemmelse, efter hvilken vi maa tage denne Stilling. Havde vi ikke den, saa kunde det være, at vi vilde have en anden Stilling. Men den Opgave, som nærmest ligger for nu, forekommer mig at være den, at gennemføre denne Bestemmelse paa grundlovmæssig Maade. Jeg erkender, og det er vist erkjendt fra alle Sider, at aldeles bogstavelig kan den ikke tages. Der maa gives et vist Spillerum; men om man kan gaa saa vidt i Fortolkningen, som det ærede Medlem for Holbæks Amts 3die Valgkreds (Lauher) ønsker, er dog tvivlsomt. Jeg tror ikke, at jeg med rolig Samvittighed kunde gaa saa vidt i min Fortolkning, men det maa jo være Enhvers Sag, hvilken Stilling han vil indtage. Jeg tror, at, naar der er Kredse, som ved Befolkningens Tilvægt ere blevne saa uheldigt stillede, som visse Kredse her i Landet ere blevne det, have de Krav paa, at Spørgsmaalet tages under alvorlig Overveielse. — Jeg ønsker endnu at gjøre en ganske lille Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde før overfor mig som en Slags Dabel over, haad jeg havde sagt, at vi skulde ikke let gaa til en Grundlovsforandring. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i denne Udtalelse; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det var det ærede Medlem, som paatalde en Grundlovsforandring, og ikke mig. Da sagde jeg, at vi kunde nok gaa til en saadan Grundlovsforandring, naar det var Noget, vi let kunde enes om. Jeg mente ikke dermed, at vi let skulde gaa til en Grundlovsforandring, men naar man skulde gaa en til Grundlovsforandring, maatte det være en saadan, hvis Nødvendighed fra alle Sider i Thinget, i Rigsdagen som hos Regjeringen var erkjendt, og med Hensyn til hvilken der var en Erkjendelse af, at den burde gennemføres. Hvis der var en saadan Erkjendelse, vilde man kunne tage Spørgsmaalet under Overveielse og vilde da med en vis Lethed kunne gennemføre det. Jeg tror ikke, at man her vil kunne mødes i en saadan Erkjendelse fra alle Sider, og derfor har jeg været betænkelig ved den Hensivning, det ærede Medlem har givet paa en Grundlovsforandring. Jeg synes, at det er at give de Vedkommende Stene for Brød, naar man siger: I faae ingen Reform i Valgkredse; thi vi vil have Grundlovsforandring. Men naar man saa skal til at gjøre en Grundlovsforandring, siger man: Nei, I faae ingen Grundlovsforandring, thi den kunne vi ikke enes om! Saa faar man jo slet ingen

ting, og det er det, jeg er bange for vil blive Følgen, hvis man vil gaa den Vej, som det ærede Medlem har anbefalet.

Indenrigsministeren (Steel): Regjeringen har fremsat dette Forslag i Følgelsen af, at der var en paatværende Anledning til at foretage Forandring i den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade. Det ærede Medlem, som sidder nær ved mig (Suel), troede ikke, at Grundlovens Bestemmelse i den Henseende var til Hindrer for, at Indbyggernes Antal i een Valgkreds var saa betydelig større end i en anden, som Tilfældet er, og at det i det Hele ikke havde nogen Hast paa Grund deraf med denne Foranstaltning, som jo kunde ske leilighedsvis, naar der blev foretaget andre Grundlovsforandringer. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at, naar Forholdet er det, at vi have Valgkredse med lidt over 14,000 Indbyggere og Valgkredse med 85,000 Indbyggere, og de 14,000 Indvaanere have samme Indflydelse paa Sammensætningen af Folkethinget som de 85,000, er det et i høi Grad abnormt Forhold, og jeg kan ikke tænke mig, at det nogeninde har været Grundlovens Hensigt at ville etablere Regler, der kunne lede til et saadant Resultat. Det har dog vistnok i Almindelighed med større og større Styrke været erkjendt, efterhaanden som disse abnorme Forhold udviklede sig, at der var Trang til Forandring i saa Henseende, og at de Valgere, som ere stillede saa overordentlig uheldigt, have nogen Fordring paa, at der bliver taget Hensyn til dem. Det ærede Medlem henviser til en Grundlovsforandring, og det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) sagde, at han kunde gaa med til en Forøgelse af Folkethingets Medlemmer til 125, ja maaske til 132; en saadan Lov vilde han stemme for. Jeg maa sige, at selv med den Forvisning, at et Lovforslag paa det Grundlag kunde sættes igjennem, vilde jeg ikke foreslaa det; men jeg vil ogsaa sige, at jeg tror, at dette Løfte fra det ærede Medlem giver overordentlig liden Udfigt til, at Loven vil gaa igjennem i dette Thing eller gennem Rigsdagen i det Hele. Dersom Regjeringen ved Fremsettelsen af dette Forslag skulde have haft nogen Anvisning paa, haad man mente, der maatte kunne føres igjennem, i de Forhandlinger, som tidligere ere foregaaede her, vilde en saadan Anvisning i hvert Fald være temmelig usikker. Det er allerede antydet, hvorledes Regjeringen fremsatte et Forslag i 1871—72, der gik ud paa en forholdsvis ret betydelig Forøgelse af Folkethingets Medlemsantal, men at man dengang igjennem det nedsatte Udvalg udtalte sig derhen, at man i det Hele taget ansaae en Forøgelse af Folkethingets Medlemsantal for ubensigtsmæssig og hentydede til, at der var en almindelig Formening om, haade at Rigsdagen var noget bestemt og Rigsdagsforhandlingerne noget lange.